

Naj sonce dobrote nikoli ne zaide

Ob 10. dobrodelnem koncertu Sončki dobrote

Majda Tolar

Zadnja novembrska sobota poteka v Železnikih v duhu dobrodelnosti. V dvorano na Češnjici privabi vse tiste, ki jim ni vseeno za stiske ljudi. Dobrodelni koncert Sončki dobrote je postal že tradicionalen. Organizatorji koncerta – člani skupine Sončki dobrote se zavedamo, da so ob vseh nalogah, ki nam jih narekuje življenje, da lahko živimo in obstajamo, tudi naloge, ki nas osrečujejo. Ob tem spoznanju smo natanko pred desetimi leti za eno izmed svojih nalog, ki lepšajo življenja in stremijo k boljšemu svetu, izbrali dobrodelnost.

SONČKI DOBROTE
DOBRODELNI MIKLAVŽEV KONCERT
sobota, 3.12.2010, ob 19.00 v Dvorani na Češnjici

KVINTET SONČEK Z GOSTI
VOCAL "BAČA"
TRIGLAV KVINTET KATERMAN
FOLKLORNA SKUPINA PŠ SELCA
BRIGITA POGAČNIK IN JAKA OBLAK

SPONZORJI:

Dvorana Češnjica
 Restavracija Lučina
 Mansus-Makovec Šopdon
 LD Železniki
 Cortaford Član
 RADIO SORA
 MURA

Vstopnine ni. Zbirajo se prostovoljni prispevki.

Pri pripravi 2. koncerta leta 2010 je padla odločitev za plakat, ki nas spremlja še danes. Oblikoval ga je Klemen Tavčar.

Kdo smo Sončki dobrote

Izbira imena skupine in naslova koncerta je prav gotovo povezana z druženjem s člani Kvinteta Sonček iz Pivke. To so naši prijatelji, ki niso samo dobri pevci, ampak tudi pobudniki in organizatorji dobrotelčnih koncertov in akcij v svojem domačem kraju. Pa smo si mislili: oni so sončki v Pivki, mi pa bomo sončki v Železnikih. V vseh letih našega delovanja se nas je v skupini Sončki dobrote nekaj zamenjalo. Tisti, ki niso več z nami, so ostali naši podporniki. Pridobili pa smo tudi nekaj novih članov.

Trenutno nas je v skupini 18. To smo: Majda in Viko Tolar, Verona in Jure Lušina, Mari in Primož Bertoncelj, Ančka in Tomaž Mohorič, Tatjana in Damjan Svolfšak, Irena in Sandi Blaznik, Verona in France Šmid, Breda in Jani Tolar ter Alenka in Mare Lotrič. Povezuje nas osebno prijateljstvo in že na osnovi tega se pogosto srečujemo. V jesenskem času pa so naša druženja povezana predvsem z organizacijo koncerta. Vsak izmed nas ima pri tem določeno nalogo, ki jo opravi vestno in odgovorno. Za nastopajoče ansamble poskrbijo v glavnem Viko, Primož in Tomaž, Majda skrbi za stik z nastopajočimi in

oblikuje program ter napiše vezno besedilo, Sandi pripravi fotografije za predstavitev na koncertu in se povezuje s prejemniki pomoči, Verona in Jure pripravita pogostitev za nastopajoče po koncertu, Breda je odgovorna za stik z mediji ..., vsi ostali pa vskočijo tam, kjer je potrebno.

Začetki delovanja

Glasba razveseljuje, osrečuje in povezuje ljudi. Tako je povezala tudi člane Kvinteta Sonček iz Pivke z nekaterimi glasbeniki in ljubitelji glasbe iz Selške doline. Njihova "glasbena srečanja" so prerasla v prijateljska druženja. Namen teh druženj je bil imeti se lepo, poveseliti se in prenesti dobro voljo tudi na druge ljudi – največkrat prav s pomočjo glasbe.

Pogosto so se srečevali "pod gorami", bodisi na koncertih v Zabrdi pri Tonetu Potočniku, kjer so se tudi prvič srečali, bodisi na podoknicah pri Rozalki v Zgornjih Danjah ali pa na kresovanjih v Ravnah in na pohodih na Ratitovec, kjer so kočjo vedno napolnili s petjem in smehom. Na enem izmed druženj se je porodila ideja o dobrotelnem koncertu v Železnikih.

Člani skupine Sončki dobrote na 10. jubilejnem koncertu. Od leve proti desni: Alenka Lotrič, Irena Blaznik, Mare Lotrič, France Šmid, Verona Lušina, Ančka Mohorič, Sandi Blaznik, Breda Tolar, Verona Šmid, Damjan Svolfšak, Tatjana Svolfšak, Viko Tolar, Majda Tolar, Tomaž Mohorič, Jani Tolar (manjka Jure Lušina). Foto: Anita Habjan

Na kresovanju v Ravnah. Foto: Tomaž Mohorič

Sončki dobrote smo torej skupina ljudi, ki je začela delovati pod tem imenom, ko smo pričeli z organizacijo dobrotelčnih koncertov z istim naslovom. Po enem izmed dobrotelčnih koncertov v Pivki, ki smo se ga na povabilo naših prijateljev udeležili, sta Jure Lušina in Viktor Tolar prišla na idejo, da bi tudi v Selški dolini lahko imeli dobrotelčne koncerte. Jure, ki je imel v tistem času v najemu dvorano na Češnjici, je predlagal, da bi bili lahko koncerti v dvo-

rani. Viko pa je velik ljubitelj glasbe, pozna ogromno glasbenikov, ansamblov in raznih glasbenih skupin, zato se mu je zdelo, da ne bo težko dobiti takih, ki se bodo odzvali vabilu za nastop na koncertu. Svojo idejo sta prenesla med svoje bližnje in prijatelje. Ti so bili takoj za stvar in še isto leto smo organizirali koncert. Od prve pobude za dobrotelčni koncert pa do uresničitve ideje je minilo le nekaj mesecev.

Prvi koncert je bil tako 12. decembra 2009.

Srečanje na Pivškem. Foto: Jure Lušina

Prvo srečanje sončkov

Nekateri naši člani se živo spominjajo, kako je bilo pred približno 20 leti videti srečanje članov Kvinteta Sonček z našimi domačimi "muskontarji" v gostilni Planika v Sorici. Eni in drugi so bili namenjeni v Zabrdro, kjer je Šinkarjev Tone prirejal koledovanje. Sončke je povabil, da bi sodelovali z ostalimi gosti v kulturnem programu, domače "muskontarje" – Vikota, ki je mnogim znan kot Sobotko,

Primoža iz Besnice, Tomaža z Racovnika, Mihovega Lojzeta iz Dražgoš in Blaznikovega Matija – pa da bi po koncertu s svojim igranjem zabavali goste. Ta koledovanja so potem postala vsakoletna srečanja v času pred pustom. T. i. glasbena srečanja so z leti prerasla v prijateljska druženja.

Ker je bilo to srečanje ključnega pomena za vse poznejše delovanje, so naši člani sklenili, da ga na enem izmed prvih dobrodelnih koncertov tudi upriporijo. In tako je nastalo besedilo za skeč.

Prizorišče: gostinska soba v gostilni Planika v Sorici.

V gostilni za eno mizo sedi skupina petih neznanih moških, ki so oblečeni v planinsko opremo. V gostilno postopoma pride pet domačinov iz Železnikov. Ljudje jih poznajo kot "muskontarje"; to so Viko, Primož, Tomaž, Lojze, Matija ... Najprej pridejo Tomaž, Lojze in Matija, čez čas se jim pridružita še Primož in Viko (Sobotko). Usedejo se za sosednjo mizo. Pri vsaki izmed miz se moški veselo pogovarjajo in smejejo.

Tomaž: *Kje sta spet Sobotko pa Primož?*

Lojze: *Ja orka madona, spet sta šla kadit.*

Matija: *Kam se bomo pa usedli?*

Tomaž: *Tamle se dejmo, kej frej.*

Tomaž, Lojze in Matija se usedejo za mizo.

Čez nekaj trenutkov vstopita še Viko in Primož.

Primož: *Dober večer. A ste že slišal ta vic? ...*

In Primož začne pripovedovati vice.

Lojze: *Kva bota pa vidva pila?*

Viko: *A ste vi že kej naročil?*

Matija: *Še neč, smo vaja čakal.*

Primož: *Aj kelnarca že kej pršla?*

Tomaž: *Še neč.*

Viko: *Mici, dej nam prnes nekej za pit.*

Mici: *A greste spet kam špilat? Kva boste pa spil?*

Matija: *Dejmo liter vina, ke smo ga pil že na Zalmu Log.*

Mici: *Kašnga vam prnesem?*

Matija: *Kar refošk dejmo.*

Primož: *Sam še tale vic vam povem ...*

Natakarica prinese vino, obenem pa se zasliši petje pri sosednji mizi. Vsi jim prisluhnejo.

Tomaž: *A čmo še mi eno zašpilat?*

Viko: *Pejmo po inštrumente.*

Primož: *Kero pa bomo? A b eno Avsenikovo? Dejmo ...*

"Muskontarji" zaigrajo, pevci pri sosednji mizi jim prisluhnejo.

Miran: *Fantje, vi pa prav gotovo poznate Toneta Potočnika iz Zabrdra? Kako se pride do njega?*

Tomaž: *A mislite Šinkarjovga Toneta z Zabrdra, tega znanga organista?*

Matej: *Ja, tega, ki je profesor na akademiji za glasbo.*

Lojze: *Ja, sej mi gremo tud k nemu. Dons ma en koncert. Je reku, da pridejo eni Pivčani, eni Sončki, ke prov dobr pojejo. Mi bomo pa pol po koncertu mal špilal.*

Miran: *A vi ste tisti, ki vas Tone vedno tako hvali in ki vedno igrate na njegovih zabavah?*

Potem pa lahko gremo skupaj, sej smo mi tisti Sončki.

Stopijo eni k drugim in se pozdravijo.

Matija: *No, preden gremo, dejmo še eno zašpilat.*

Tomaž: *Pa dejmo zdej ...*

Miran: *Ali bomo še mi eno zapeli, preden gremo?*

Miki: *Dajmo ...*

Primož: *Kva zdej fantje, a mo kej šle, Tone bo nejevoln, če mo zamujal.*

Viko: *Ja počak mal, da še tole spijemo. Pa še plačat mormo. Mici, zdej pa dejmo poračunat. Pa še za rundo uneh bomo plačal.*

Nenadoma vstopi v gostilno Tone Potočnik, ki je prišel svojim gostom nasproti v skrbi, da ne najdejo poti oz. da ne morejo v Zabrdro, ker je slaba cesta.

Tone: *Fantje, mene je pa že skrbel, de ste se zgubil. Zdej pa le pejmo, de ne bodo gostje prej tam ket mi.*

Matija: *Veš kva, Tone, preden gremo, bomo zašpilal še eno za Micko.*

Tone: *Prov, ampak res sam eno na hitr.*

Zaigrajo in vesela družčina se odpravi proti Zabrdru.

Na 3. koncertu so "domači muskontarji" skupaj s pevci iz Pivke uprizorili njihovo 1. srečanje v Gostišču Planika v Sorici. Foto: Tomaž Mohorič

Nastopajoči na koncertu in sooblikovalci programa

V želji, da bi pripravili dober in pester program, za vsakega nekaj, poskrbimo, da je na vsakem koncertu karseda pestra paleta nastopajočih. V programu običajno nastopata po dva ansambla, po možnosti

je en kvintet, ter po ena vokalna, instrumentalna in plesna skupina ali pa posamezniki.

Tako so se v desetih letih zvrstili ansambli:

Jeglič, Besniški kvintet, Triglav kvintet Katerman, Dor ma cajt, Ekstaza, Svetlin, Kvintet 7, Galop, Grajski kvintet, Vrisk, Trio Šubic, Storžič, Gorenjski kvintet, Raubarji, Veseli Begunjčani, Slovenski zvoki.

Ansambel Besniški kvintet. Foto: Klemen Tavčar

Ansambel Galop. Foto: Anita Habjan

Ansambel
Raubarji.
Foto: Anita
Habjan

Ansambel Slovenski zvoki. Foto: Anita Habjan

Nastopile so plesne skupine: Folklorna skupina Vrtca OŠ Železniki, Folklorna skupina OŠ Železniki, Ritmična in plesna skupina OŠ Železniki, Otroška folklorna skupina Selca, Folklorna skupina KUD Mali vrh iz Podblice, Folklorna skupina društva Sožitje Jelčki, Trebušna plesna skupina Zeina iz Kranja, Dražgoške gasilke, Mažoretno društvo Železniki, Plesna skupina Colorado Country Line Dance.

Peli in igrali so številni vokalisti in instrumentalisti: prof. Tone Potočnik, trobentač Tibor Kerekeš,

Duo Lunca – Brigita Pogačnik in Teja Štalec, Grudnove Šmikle, Pevska skupina Vocal Bača Podbrdo, Duet Tapravedva – Brigita Pogačnik in Jaka Oblak, Škofjeloški lovski pevski zbor, Rogisti Lovske družine Selca, Harmonikarski orkester Železniki, Murnovi godci iz Besnice, Tone Habjan in Nejc Jemc, Francetovi orgličarji, Klapa Gallus, Duo Jasa – Monika Breuss in Luka Vehar, Hribovska banda – glasbena skupina učencev iz Davče, Moška vokalna skupina Cerkljanski zven, Vokalna skupina Prav dobre (PD) 4, Kvintet Sonček iz Pivke.

Otroška folklorna skupina Selca. Foto: Anita Habjan

Folklorna skupina OŠ Železniki. Foto: Anita Habjan

Folklorna skupina
društva Sožitje Jelčki.
Foto: Anita Habjan

Pevska skupina Vocal Bača Podbrdo. Foto: Barbara Debeljak

Francetovi orgličarji. Foto: Anita Habjan

Hribovska banda –
glasbena skupina
učencev iz Davče.
Foto: Anita Habjan

Člani Kvinteta Sonček so naši vsakoletni gostje. Z veseljem se odzovejo našemu povabilu, saj jim glasba in petje v življenju pomenita veliko. Nekoč so se predstavili z naslednjimi besedami:

*Peti, biti poslušan,
je želja vsakega, ki nosi v srcu veselje do petja.
Ves trud napornih vaj je poplačan,
ko ti dvorana prisluhne, družčina obmolkne,
zadiha s teboj.
Nasmeh na obrazu ...
Toplina aplavza ...
Duša zaplava ...*

*Človek se vpraša, kdo bolj uživa;
tisti, ki poje, ali tisti, ki posluša.
Mislim, da oba, drugače bi bilo vse skupaj
en velik nesmisel.
Vrsto let smo z vami in za vas.
Bili ste z nami,
ko je SONČEK vzhajal,
se kdaj skril za oblake,
pa tudi takrat, ko je sijal v vsem svojem sijaju.
Hvala vam, zvesta publika.
Želimo, da bi tako tudi ostalo,
da bi SONČEK sijal
in ogreval vaša srca še vrsto let.*

Kvintet Sonček
iz Pivke.
Foto: Anita Habjan

Majda Demšar in
Mateja Markelj
pogosto popestrita
program z raznimi
skeči. Večkrat pa
sta nastopili tudi
kot povezovalki
programa.
Foto: Anita Habjan

Sam program popestrijo zabavni skeči, za kate-re največkrat poskrbijo člani KUD France Koblar Železniki. Pogosto pa določene točke prispevajo sokrajani.

Za 3. koncert Sončki dobrote pa je takrat učenka 6. razreda OŠ Železniki Taja Basaj napisala pesem s sporočilom o dobrodelnosti.

Dobrodelnost

*Lepo se zjutraj je zbudit,
ko v postelji si čist in sit.
Je omara polna oblačil,
za zajtrk žemljica in sir.
A sreče take nimajo prav vsi,
zato naj dobrota pride med ljudi.
Če dobroto deliš,
jo tudi sam dobiš, če jo le želiš.
Kdor dobroto deli,
dolgo živi, saj s tem rešuje druge ljudi.
Gospodarska kriza in odpuščanje ljudi sta vzrok,
da v Sloveniji je veliko revnih družin,
predvsem pa pomoči potrebnih otrok.
Kdor dobro ima srce,
naj s svojim darom pove,
da mu ni vseeno za otroke te.
Sončki dobrote je koncert,
ki pomoč deli ljudem, potrebnih pomoči.
Zato naj pomoč z veseljem sprejmejo vsi,
ko jo kdo izmed nas podari.
Tukaj tudi star pregovor velja,
da kdor hitro da, dvakrat da.
Dobrodelnost je torej lepa človeška lastnost,
ki je prav s pomočjo današnjega koncerta
med nami in pomoči potrebnim most.
Zahvalili se vam bi, da ste prišli,
in s tem dan polepšali vsem,
ki so potrebni pomoči.*

Taja Basaj

Marija Frelih (Jernačova Mici) in njen sin Gregor zabavata občinstvo s prigodami iz vsakdanjika. Foto: Anita Habjan

Komu in kako pomagati

V samem začetku delovanja se niti nismo zavedali, da so tudi v našem kraju ljudje, ki potrebujejo pomoč. Zato smo denar, ki smo ga zbrali z dobrodelnimi prispevki na 1. koncertu, dali prijateljem iz Pivke, ki so organizirali in izpeljali že kar nekaj dobrodelnih akcij in so že imeli v načrtu novo akcijo. Takoj naslednje leto smo začeli ugotavljati, da pa so tudi med nami ljudje, ki potrebujejo pomoč. Zato smo sklenili, da bomo del denarja, ki ga bomo zbrali na koncertih, namenili za akcije Pivčanov, glavnino denarja pa obdržali za pomoč sokrajanom. Tako smo v domačem kraju pomagali naslednjim osebam:

- Jani Čufar pri izgradnji hidravličnega dvigala,
- Nadi Kersnič pri obnovi sobe za sina Jana,
- zakoncema Kožuh pri urejanju novega doma zaradi poškodbe hiše po zemeljskem plaz,

- družini Bevk pri nakupu orodja za delo v gozdu,
- družini Kemperle pri obnovi oken,
- Dominiku Žaberlu pri izgradnji hišnega dvigala,
- Kristini Klaneček pri preureditvi stanovanja zaradi invalidnosti,
- Galu Žaberlu pri nakupu pripomočkov in plačilu terapij za premagovanje ovir zaradi hude naglušnosti,
- Ani Kavčič pri nakupu invalidskega vozička in plačilu terapij za lažjo gibljivost.

Če potegnemo črto pod vsemi akcijami dobrodelnosti Sončkov dobrote, so v preteklih letih pomoč največkrat potrebovale invalidne osebe.

Zavedamo se, da je čas, v katerem živimo, izjemno prizadel najšibkejše in najranljivejše skupine, kamor zagotovo sodijo tudi invalidi. Ti so zaradi svojega posebnega položaja največkrat izpostavljeni socialnim

Jana Čufar pred dvigalom, ki jo popelje v 2. nadstropje stanovanjskega bloka. Foto: Sandi Blaznik

Zakonca Kožuh v novem domu. Foto: Sandi Blaznik

Bevkovi fantje so se veselili novega orodja za delo v gozdu. Foto: Sandi Blaznik

Na obisku pri Kristini Klaneček v novem stanovanju, ki je prilagojeno njeni invalidnosti. Foto: Andrej Tarfila

Gal Žaberl je kljub vsem težavam vedno nasmejan.
Foto: Andrej Tarfila

Zahvala

Kot je zapisal že g. Jože Urbanija: Izraziti hvaležnost. Izpovedati jo. Tako, povsem iz srca. Izpovedati jo takrat, ko jo iskreno začutiš. Brez leporečja in narejenosti. Razodeti jo v vsej resnici, čisto odprto, tako kot se zjutraj razpre nebo in obsije z novo zarjo vso zemljo, brez pridržkov in senc.

Ja, tako, tako težko je ubesediti hvaležnost in naj rečem samo: zelo sem hvaležna vsem, ki ste brezpogojno pomagali, hvala organizatorju dobredelnega koncerta Sončki dobrote, hvala vsem nastopajočim in obiskovalcem. Z vašo pomočjo bo premagovanje ovir v samostojno življenje lepše za Gala.

Hvala.

Anja

HVALA
(v slovenskem znakovnem jeziku)

Gal

Galova mamica Anja je neizmerno hvaležna za vsako spodbudno besedo in pomoč.

in materialnim tveganjem in zato nujno potrebujejo pomoč. Pogosto se znajdejo v težkih življenjskih situacijah – največkrat, ko se pojavijo potrebe po opremi in različnih invalidskih pripomočkih ter invalidskih tehničnih sredstvih, raznih terapijah, s pomočjo katerih lažje premagujejo ovire na poti v samostojno in srečno življenje. Žal pa je vse to huda finančna obremenitev

za te osebe in njihove družine. In takrat je še kako dobrodošla tudi naša pomoč. Iz leta v leto smo rasli in prihajali do novih spoznanj. Že po prvih koncertih smo prišli do spoznanja, da lahko pomagamo ne samo z denarjem, ampak tudi s fizičnim delom naših članov ali z iskanjem izvajalcev del, ki delo opravijo kvalitetno za majhno plačilo ali pa sploh brezplačno.

Pri iskanju prejemnikov pomoči se povežemo z različnimi društvi v kraju, s posamezniki, s socialno službo ... Želimo pomagati ljudem, ki so v stiski. Le-te je treba poiskati. Sami ne iščejo pomoči, jo pa radi sprejmejo. Največkrat so vidno ganjeni, ko z njimi navežemo stik in jim ponudimo pomoč. Svojo hvaležnost pa izražajo tudi preko medijev in z besedami hvaležnosti na samem koncertu. Ko se je Jan Kersnič, ki obiskuje OŠ Jela Janežiča v Škofji Loki, zahvalil za novo, lepo opremljeno sobo, so se skupaj z njim veselili tudi njegovi sošolci in izrazili željo, da se na koncertu prebere pesem o Janu, ki so jo napisali za to priložnost. Ob poslušanju te pesmi je marsikdo izmed nas prišel do spoznanja, da se kljub invalidnosti in življenjskim tegobam znamo ljudje veseliti preprostih stvari in se trudimo živeti čisto običajno življenje. Ko naletimo na ovire, pa je pomoč še kako dobrodošla.

Pri ureditvi sobe za Jana Kersniča so z brezplačno opravljenim delom in materialom dodatno pomagali Damjan Svoljšak ter Jernej in Igor Lavtar. Foto: Sandi Blaznik

Pri ureditvi dostopa do dvigala za Dominika Žaberla je na prošnjo naših članov z brezplačno opravljenim delom in materialom ponovno sodelovalo več posameznikov iz Železnikov. Foto: Sandi Blaznik

Pesem o Janu

*Jan sredi je mladostnih let,
ko ta naš svet se dostikrat mu zdi preveč zapet.
Zato se rad poheca in pove kak vic,
da še učiteljica v šoli židanih je lic.*

*Živali rad ima od malih nog,
zdaj s psičko Kajo pohajkuje naokrog.
Če kak dan je bolj osamljen in gre mimo kar tako,
Jan ve, da psička zapustila ga ne bo.*

*Še eno Jan veliko ima ljubezen –
sam pravi, da nogomet je pač obvezen.
Najbolj je srečen, če tudi sam kdaj kakšen gol zabije
in s prijatelji uganja nogometne vragolije.*

*V šoli zdravo se uči živeti,
a ne dišijo mu kar vsi nasveti.
Učitelje v hecu večkrat poduči,
da voda še za v čevelj dobra ni.*

*"Mal' heca mora bit', dr'gač je pa ves zamorjen',"
to Janov stavek je že ustaljen.
Čeprav zgodi se, da življenje kdaj na stranpot krene,
je Jan kot sonce, ki oblake vedno znova stran prežene.*

Podjetje Neuroth je pri plačilu slušnega aparata za Gala Žaberla po našem posredovanju upoštevalo dodatni popust. Foto: Sandi Blaznik

Pri obnovi oken pri družini Kemperle smo pomagali z denarjem in tudi s posredovanjem za dodatni popust pri podjetju Peltronic. Foto: Sandi Blaznik

Tudi podjetje Bauerfeind se je odzvalo z dodatnim popustom pri nakupu invalidskega vozička za Ano Kavčič. Foto: Sandi Blaznik

Sodelovanje s KUD France Koblar Železniki

Zaradi lažjega delovanja in organizacije koncertov smo se že pred leti povezali s člani KUD France Koblar Železniki in Sončki dobrote delujemo kot sekcija omenjenega društva. Zadnjih nekaj let člani KUD-a namenijo sredstva, ki jih zberejo na osnovi prostovoljnih prispevkov na eni izmed svojih predstav, za pomoč tistim, ki jim Sončki dobrote v tistem letu pomagamo. Že vsa leta pa nam njihovi člani popestrijo program koncerta s svojimi točkami. Iz njihovih vrst izhaja tudi večina povezovalcev programa. Največkrat sta kot povezovalki programa nastopili Mateja Markelj in Majda Demšar. Iz vrst KUD-a se jima je pridružila tudi Alenka Bertoncelj, ki pomaga tudi pri oblikovanju diaprojekcije na koncertu. V preteklih letih pa so se v vlogi povezovalcev programa preizkusili tudi: Tadeja Šuštar, Rok Pintar in Janja Rojc Pintar.

Ob koncu koncerta se vedno razglasi, koliko denarja je bilo zbranega s prostovoljnimi prispevki obiskovalcev in komu bo pomoč namenjena. Tudi po koncertu mnogi posamezniki, podjetja in društva prispevajo še dodatno. Foto: Anita Habjan

Za domiselno okrasitev dvorane že vsa leta skrbi Jana Habjan. Foto: Anita Habjan

Podporniki

Veseli smo spoznanja, da so med nami ljudje, ki razumejo stiske drugih in so pripravljeni kakor koli pomagati.

V vseh desetih letih delovanja nam ni bilo težko najti nastopajočih – od domačih glasbenikov, vokalnih skupin, ansamblov, ki imajo veljavo ne le doma, ampak tudi v tujini, do gostov iz domačega kraja in od drugod. Prav vsi so se z veseljem odzvali našemu vabilu in se v celoti odrekli honorarju.

Tudi v lokalni skupnosti imamo podpornike, ki nam ne odrečejo pomoči. Med njimi so mnoga podjetja in podjetniki oz. posamezniki.

Med tiste, ki nam že več let pomagajo, sodijo: Gorenjski glas in Radio Sora kot medijska pokrovitelja, Restavracija Lušina, Občina Železniki, Domel, Alples Železniki, Cvetličarstvo Jana Habjan, Podjetje Triis, Podjetje Finiš, Jernej Lavtar, Lesna zadruga za Selško dolino.

Ne nazadnje so naši veliki podporniki tudi obiskovalci koncertov, ki ne samo da darujejo v dobrodelne namene, ampak nam tudi dajo vedeti, da smo na pravi poti. Tudi po koncertih se na nas obračajo ljudje z željo, da bi darovali ali pa kako drugače pomagali.

Zaključna misel

Sončki dobrote smo že večkrat dokazali, da sledimo soncu. Sonce nam daje svetlobo in nas greje – dobesedno in v prenesenem pomenu. Naša prizadevanja dokazujejo, da se s skupnimi močmi in z malo dobre volje da veliko narediti. Zato smo hvaležni tudi vsem obiskovalcem koncerta za njihove dobrodelne prispevke in tudi vsem donatorjem za finančno pomoč pri organizaciji koncerta.

Dobrodelnost je dejanje srca, ki je, kljub težkim časom, na srečo globoko zakoreninjena v nas. In prav je tako, saj dobroti obogati tako darovalca kot prejemnika, lepša življenja in stremi k boljšemu svetu. Prav dobrodelnost nas povezuje in budi v nas človečnost ter vrednote, ki pogosto ostanejo skrite pod tančico hitrega tempa današnjega časa.

Vsa naša prizadevanja so usmerjena k temu, da pomagamo ljudem v stiski, pa tudi k temu, da se začnemo zavedati, da so med nami ljudje, ki potrebujejo pomoč.

S tem namenom vsak koncert zaključimo z mislijo: "Naj sonce dobrote nikoli ne zaide."

Polna dvorana obiskovalcev koncerta je za organizatorje velika spodbuda. Foto: Anita Habjan

Veseli smo spoznanja, da se v Železnikih zavedamo pomena dobrotelnosti.

